

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. ๖๖/๒๕๓๕

เรื่อง การแจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๘๕/๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจและแนะนำผู้ประกอบการจดทะเบียนปฏิบัติในกรณีเลิกประกอบกิจการและแจ้งการเลิกกิจการตามมาตรา ๘๕/๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร กรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนเลิกประกอบกิจการและแจ้งการเลิกกิจการตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ซึ่งต้องระบุว่าเลิกประกอบกิจการ ณ วันใดพร้อมกับคืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงต้องรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนต่อไปจนกว่าอธิบดีกรมสรรพากรจะส่งจัดซื้อผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นออกจากทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น การขายสินค้าหรือการให้บริการที่ผู้ประกอบการดังกล่าวได้กระทำได้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการเป็นต้นไป ผู้ประกอบการยังคงต้องรับผิดชอบภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าและการให้บริการดังกล่าวตามมาตรา ๘๖/๒ แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียน ที่แจ้งเลิกการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการไม่มีสิทธิ์ออกไปกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือ

ผู้รับบริการสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการตั้งแต่วันถัดจากวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการ แต่ยังคงต้องมีหน้าที่ออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ และใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัดว่า แห่งประมวลรัษฎากร และไม่มีสิทธินำภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือรับบริการที่ได้กระทำตั้งแต่วันถัดจากวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการจนถึงวันที่อธิบดีกรมสรรพากรสั่งจัดซื้อออกจากทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม มาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๘๒/๓ แห่งประมวลรัษฎากร

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียน ที่แจ้งเลิกการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการยังคงมีหน้าที่ต้องออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ และใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัดว่า แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๒ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๓ และมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร ที่ได้แจ้งเลิกการประกอบกิจการตามข้อ ๑ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าคงเหลือหรือทรัพย์สินที่ผู้ประกอบการมีไว้ในการประกอบกิจการ ณ วันเลิกประกอบกิจการ ซึ่งตามมาตรา ๗๗/๑ (๘) (ณ) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ถือเป็นการขายและให้ถือมูลค่าของฐานภาษีตามราคาตลาด ณ วันเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๗๘/๓ (๕) แห่งประมวลรัษฎากรด้วย

โดยเหตุที่กรณีดังกล่าวตามวรรคหนึ่งไม่มีการส่งมอบสินค้า ไม่มีการรับชำระเงินค่าสินค้า ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงไม่มีหน้าที่ต้องออกใบส่งของ ใบรับ และใบกำกับภาษีตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรแต่อย่างใด

ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนที่แจ้งเลิกการประกอบกิจการได้ขายสินค้าคงเหลือหรือทรัพย์สินที่มีไว้ในประกอบการกิจการให้แก่ผู้ซื้อไปจริงในเดือนภาษีใด ไม่ต้องนำมูลค่าของสินค้าหรือทรัพย์สินดังกล่าว มารวมคำนวณเป็นฐานภาษีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๑๕ แห่งประมวลรัษฎากรอีก และไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีตามมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร แต่ยังคงมีหน้าที่ออกใบรับตามมาตรา ๑๐๕ และใบส่งของตามมาตรา ๑๐๕ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๓ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียน ซึ่งได้แจ้งเลิกการประกอบกิจการตามข้อ ๑ ได้มีการขายสินค้าหรือให้บริการไปแล้วก่อนวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการและได้นำภาษีขายไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๓ แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว ต่อมาถ้ามีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๘๒/๕ และมาตรา ๘๒/๑๐ แห่งประมวลรัษฎากรเกิดขึ้นอันเป็นเหตุให้ภาษีขายที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการมีจำนวนเพิ่มขึ้นหรือลดลงไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ประกอบการดังกล่าวยังคงมีสิทธิออกใบเพิ่มหนี้ตามมาตรา ๘๖/๕ หรือใบลดหนี้ตามมาตรา ๘๖/๑๐ แห่งประมวลรัษฎากรให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ แต่ทั้งนี้จะต้องออกใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ แล้วแต่กรณี ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการ

ข้อ ๔ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียน ซึ่งได้แจ้งเลิกการประกอบกิจการตามข้อ ๑ ได้มีการขายสินค้าหรือให้บริการไปแล้วก่อนวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการแต่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และในการออกใบกำกับภาษี ยังไม่เกิดขึ้น หากความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าหรือ

การให้บริการดังกล่าวได้เกิดขึ้นนับแต่วันถัดจากวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการ ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวยังคงมีสิทธิออกไปกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการนั้นตามมาตรา ๘๖ แห่งประมวลรัษฎากร ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการ

ข้อ ๕ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้แจ้งเลิกการประกอบกิจการตามข้อ ๑ ได้ซื้อสินค้าหรือรับบริการไปแล้วก่อนวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการ แต่ได้รับใบกำกับภาษีสำหรับการซื้อสินค้าหรือรับบริการดังกล่าว นับแต่วันถัดจากวันที่ยื่นแบบเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธินำภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีนั้นมาหักในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๘๒/๓ แห่งประมวลรัษฎากรได้

ข้อ ๖ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ใช้สิทธิตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ต้องแสดงรายละเอียดการใช้สิทธิตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ในเอกสารตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยยื่นพร้อมกับแบบที่ยื่นเพื่อแจ้งเลิกการประกอบกิจการ

คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ

อธิบดีกรมสรรพากร